

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. rugpjūčio 14 d. Nr. 21RE2-373 (AG2-308/16-2026)

Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės, Evaldo Ambrozaičio ir Lauros Bernikienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), sekretoriaujant Margaritai Žiobakaitei, dalyvaujant pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „X“ atstovams direktoriui E. S., advokato padėjėjui D. Ž.,

2026 m. rugpjūčio 12 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „X“ skundą atsakovei Palangos miesto savivaldybės administracijai dėl 2026 m. liepos 1 d. sprendimo Nr. (4.48 Mr) D3-2840 „Dėl paraiškos papildyti licenciją verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2026 m. liepos 22 d. rezoliucija priimtas nagrinėti pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – ir UAB) „X“ skundas, kuriuo ji prašo:

1) panaikinti Palangos miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir Administracija) 2026 m. liepos 1 d. sprendimą Nr. (4.48 Mr) D3-2840 „Dėl paraiškos papildyti licenciją verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais“ (toliau – ir Sprendimas);

2) įpareigoti Administraciją papildyti UAB „X“ licenciją Nr. *(duomenys neskelbtini)* verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais (toliau – ir Licencija), įrašant naują prekybos vietos adresą – *(duomenys neskelbtini)* g. *(duomenys neskelbtini)*, Palanga.

Nurodo, kad pareiškėja turi išduotą licenciją Nr. *(duomenys neskelbtini)* verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais. 2026 m. gegužės 14 d. pareiškėja atsakovei pateikė paraišką Nr. (4.48 Mr) D2-2639 dėl Licencijos verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais papildymo (toliau – ir Paraiška). Paraiška pateikta siekiant papildyti Licenciją nauju prekybos vietos adresu, t. y. Licencijos eilutėje „Veiklos duomenys“ vietoje adreso *(duomenys neskelbtini)* g. *(duomenys neskelbtini)*, Palanga, įrašyti adresą: *(duomenys neskelbtini)* g. *(duomenys neskelbtini)*, Palanga. Kartu su Paraiška buvo pateikta 2026 m. kovo 3 d. patalpų nuomos sutartis, sudaryta tarp MB „Y“ ir UAB „X“ (toliau – ir Nuomos sutartis), taip pat valstybės rinkliavos sumokėjimą patvirtinantis dokumentas (112 Eur).

Paaiškina, kad pagal Nuomos sutartį, MB „Y“ išnuomojo UAB „X“ patalpas, esančias *(duomenys neskelbtini)* g. *(duomenys neskelbtini)*, Palangoje. Nuomos sutartis sudaryta terminui nuo 2026 m. kovo 3 d. iki 2027 m. sausio 1 d. Nekilnojamojo turto registro (toliau – ir NTR) duomenys patvirtina, kad MB „Y“ turi įregistruotą ilgalaikę nuomos teisę į atitinkamą nekilnojamąjį turtą adresu *(duomenys neskelbtini)* g. *(duomenys neskelbtini)*, Palangoje. Ši aplinkybė reikšminga, nes

Administracija neįrodė, kad UAB „X“ pateikta Nuomos sutartis būtų negaliojanti, nutraukta, ginčijama ar nesuteikianti UAB „X“ teisės faktiškai naudotis patalpomis.

Tvirtina, kad NTR išrašė nėra duomenų, kad pastatas – kavinė, unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)* (toliau – ir Pastatas), ar kitos UAB „X“ planuojamai veiklai reikšmingos registruotos patalpos būtų įregistruotos kaip savavališkos statybos objektas ar kad dėl jų būtų įrašytos kitos licencijos papildymui reikšmingos registro ar kadastro žymos.

Paaikškina, kad Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (toliau – ir VMVT) 2026 m. gegužės 5 d. išdavė UAB „X“ maisto tvarkymo subjekto patvirtinimo pažymėjimą Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Šiame pažymėjime maisto tvarkymo subjekto adresas nurodytas būtent Palanga, *(duomenys neskelbtini)*, o pagrindinė veikla – kulinarijos pusgaminių, gaminių, patiekalų pašildymas, kepimas ir pateikimas galutiniam vartotojui.

Nurodo, kad Administracija 2026 m. birželio 16 d. priėmė raštą Nr. (4.48 Mr) D3-2604 „Dėl paraiškos nagrinėjimo termino pratęsimo“, kuriame nurodė, kad UAB „X“ Paraiškos nagrinėjimo terminas pratęsiamas, nes „iki šiol nėra gauta visa informacija, reikalinga tinkamam faktinių aplinkybių įvertinimui ir teisėtam administraciniam sprendimui priimti“. Administracija nenurodė, kokios konkrečios informacijos trūksta, ar ją turi pateikti UAB „X“, ar jos laukiama iš kitos institucijos, kada ir iš kokios institucijos ši informacija buvo paprašyta, kokios objektyvios aplinkybės trukdo priimti sprendimą ir iki kada tiksliai pratęstas Paraiškos nagrinėjimo terminas. 2026 m. birželio 21 d. UAB „X“ per atstovą pateikė Administracijai rašytinį prašymą, kuriuo prašė priimti administracinį sprendimą dėl Paraiškos, o jeigu sprendimas negali būti priimtas – konkrečiai nurodyti, kokios informacijos ar dokumentų trūksta, kodėl jie būtini ir kokie veiksmai reikalingi iš UAB „X“. Po šio prašymo Administracija priėmė ginčijamą Sprendimą, nurodydama, kad Licencija nebus papildyta.

Argumentuoja, kad Administracija atsisakymą grindė tuo, kad UAB „X“ Nuomos sutartis nėra įregistruota NTR, taip pat Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir VTPSI) 2025 m. spalio 22 d. žemės naudojimo patikrinimo aktu Nr. ŽPA2-1009 (toliau – ir Aktas), 2025 m. spalio 28 d. privalomuoju nurodymu pašalinti žemės naudojimo pažeidimus Nr. ŽPN-3153 (toliau – ir Privalomasis nurodymas) konstatuota savavališka statyba. Sprendimas priimtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos alkoholio kontrolės įstatymo 18⁴ straipsnio 1 dalies 1 punktu ir Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 49 straipsnio 9 dalimi. Akcentuoja, kad VTPSI patikrinimas atliktas iki Nuomos sutarties pasirašymo, iki Paraiškos pateikimo. VTPSI Akte kaip tikrinami subjektai nurodyti žemės sklypo savininkai ir UAB „O“. UAB „X“ šiame Akte nėra nurodyta nei kaip tikrinamas subjektas, nei kaip pažeidimą padaręs asmuo. Akte nustatyti pažeidimai yra susiję su žemės sklypo naudojimu ne pagal NTR duomenyse nurodytą žemės naudojimo būdą, taip pat su nesuformuotos valstybinės žemės naudojimu, lauko terasomis, tvoromis, suolais, skėčiais, kioskais ir kitais statiniais ar įrenginiais. Tačiau Sprendime nepaaiškinta, kaip šios aplinkybės konkrečiai susijusios su UAB „X“ planuojama vykdyti licencijuojama veikla registruoto maitinimo paskirties pastato patalpose.

Nurodo faktines aplinkybes apie minimu adresu kitiems subjektams išduotas licencijas, veiklos rūšis, siejamas su viešuoju maitinimu, o alkoholinių gėrimų pardavimo būdas – vartoti vietoje ir išsinešti.

Argumentuoja, kad Administracija nurodė kelias bendro pobūdžio aplinkybių grupes, tačiau nepaaiškino, kaip konkrečiai jos susijusios su UAB „X“ prašoma licencijuojamos veiklos vieta registruotose maitinimo paskirties patalpose, todėl Sprendimą vertina kaip neatitinkantį išsamumo principo, VAĮ 10 straipsnio 5 dalies nuostatų.

Vertina, kad Administracijos argumentas, jog Nuomos sutartis neregistruota NTR ir rėmimasis Civilinio kodekso (toliau – ir CK) 6.531 bei 6.547 straipsniais, yra nepagrįstas. Argumentuoja, kad pareiškėjos ir atsakovės santykis nėra civilinis ginčas dėl nuomos sutarties galiojimo ar jos panaudojimo prieš trečiuosius asmenis. Administracija šiuo atveju veikia kaip viešojo administravimo subjektas, teikiantis administracinę paslaugą ir priimantis individualų administracinį sprendimą dėl Licencijos papildymo. Akcentuoja, jog ginčo atveju taikytinas specialusis alkoholio prekybos licencijavimo reguliavimas ir Viešojo administravimo įstatymas (toliau – ir VAĮ), o ne

civilinės teisės normų perkėlimas į administracinio sprendimo priėmimą taip, kad būtų sukuriamą papildoma, specialiuosiuose licencijavimo teisės aktuose aiškiai nenumatyta Licencijos papildymo kliūtis. Skundžiamame Sprendime nenurodytos jokios Alkoholio kontrolės įstatymo, Didmeninės ir mažmeninės prekybos alkoholio produktais licencijavimo taisyklių ar kitos specialios licencijavimo teisės normos, pagal kurias pareiškėjos patalpų Nuomos sutarties neįregistravimas NTR savaime būtų savarankiškas pagrindas atsisakyti papildyti Licenciją.

Nurodo, jog Palangos miesto savivaldybės administracijos licencijos papildymo administracinės paslaugos apraše nurodyta, kad licencija gali būti papildyta, kai licencijos turėtojas pakeičia prekybos vietos pavadinimą ar adresą. Šiame apraše nurodoma, kad pareiškėjas turi pateikti paraišką, jeigu taikoma – daugiabučio gyvenamojo namo patalpų savininkų ir neprivatizuotų butų nuomininkų daugumos sutikimą, taip pat mokėjimo dokumentą. Pabrėžia, kad Administracija nepagrįstai sutapatino pastato įregistravimo NTR klausimą su UAB „X“ sudarytos patalpų nuomos sutarties įregistravimo klausimu.

Pareiškėjos teigimu, Administracija nepaaiškino, kodėl Sutarties neįregistravimas NTR, nesant ginčo dėl pačios sutarties galiojimo ar UAB „X“ faktinės teisės naudotis patalpomis, galėtų būti laikomas Licencijos papildymo kliūtimi. VTPSI 2025 m. dokumentai savaime nepagrindžia atsisakymo papildyti UAB „X“ licenciją. Akte nustatyti pažeidimai yra susiję su žemės sklypo naudojimu ne pagal NTR duomenyse nurodytą žemės naudojimo būdą, taip pat su nesuformuotos valstybinės žemės naudojimu, lauko terasomis, tvoromis, suolais, skėčiais, kioskais ir kitais statiniais ar įrenginiais. Tačiau šios aplinkybės savaime nėra tapačios UAB „X“ prašomai papildyti Licencijos prekybos vietai.

Paaikšina, jog UAB „X“ Licencijos papildymas prašomas dėl prekybos vietos registruotame maitinimo paskirties pastate esančiose patalpose. Pareiškėja nurodė, kad VMVT teikti patalpų planai identifikuoja konkrečias vidaus patalpų zonas – virtuvę, barą, lankytojų salę, alaus įrangos ir sandėliavimo vietas, indų plovimo ir kitas pagalbines zonas. Todėl Administracija privalėjo vertinti būtent prašomą licencijuojamos veiklos vietą – registruoto maitinimo paskirties pastato patalpas, o ne abstrakčiai remtis visu žemės sklypu, jo naudojimo būdu ar VTPSI Akte minimais už žemės sklypo ribos, nesuformuotoje valstybinėje žemėje esančiais išoriniais objektais. Atsakovė privalėjo nurodyti, kuri konkreiti Akto išvada yra susijusi su UAB „X“ nuomojamomis patalpomis, kuri konkreiti aplinkybė susijusi su planuojama prekyba alkoholiniais gėrimais, kokia konkreiti licencijavimo teisės norma dėl to nėra įvykdyta ir kodėl šios aplinkybės negali būti atribotos nuo žemės sklypo ar kitų subjektų veiklos klausimų. Atsakovė nesilaikė motyvavimo pareigos.

Mano, kad atsakovė nepagrįstai sutapatino Licencijos papildymo dalyką su bendrais žemės sklypo naudojimo klausimais. Argumentuoja, kad pareiškėja neprašė spręsti viso žemės sklypo naudojimo teisėtumo, lauko terasų, kioskų, laikinųjų statinių ar nesuformuotos valstybinės žemės naudojimo klausimų. Pabrėžia, jog atsakovė neindividualizavo, kad būtent UAB „X“ prašoma licencijuojamos prekybos alkoholiniais gėrimais vieta būtų tose žemės sklypo, valstybinės žemės, lauko terasų, kioskų ar laikinųjų statinių zonose, dėl kurių VTPSI 2025 m. nustatė pažeidimus.

Remdamasi skunde nurodyta Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) praktika, argumentuoja, kad Administracija neindividualizavo, kodėl žemės sklypo, lauko terasų, kioskų, laikinųjų statinių ar nesuformuotos valstybinės žemės naudojimo aplinkybės sudaro pagrindą atsisakyti papildyti UAB „X“ Licenciją prekybos vietai registruoto maitinimo paskirties pastato patalpose.

Pažymi, kad Administracija nepagrįstai neįvertino VMVT pažymėjimo reikšmės. Šis pažymėjimas yra reikšmingas įrodymas, kad kompetentinga institucija įvertino UAB „X“ planuojamą maisto tvarkymo veiklą konkrečiu adresu ir patvirtino tokios veiklos vykdymo galimybę. Dėl šio pažymėjimo reikšmės atsakovė Sprendime nepasisakė.

Taip pat argumentuoja, jog atsakovė nepagrįstai rėmėsi Statybos įstatymo 49 straipsnio 9 dalimi. Administracija negalėjo abstrakčiai remtis galimai nelegaliais laikinaisiais statiniais, terasomis, kioskais ar nesuformuota valstybine žeme, neindividualizavusi, kad būtent UAB „X“ prašoma licencijuojamos prekybos alkoholiniais gėrimais vieta yra susijusi su tokiais objektais.

Pareiškėja nurodo, jog atsakovė pažeidė VAI 10 straipsnio 4 dalies ir 12 straipsnio reikalavimus.

Argumentuoja, kad Administracijos administracinė praktika patvirtina nenuoseklų vertinimą. Administracija tame pačiame adrese – (*duomenys neskelbtini*) g. (*duomenys neskelbtini*), Palangoje – anksčiau yra išdavusi licencijas verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais viešojo maitinimo veiklai.

Pažymi, kad Sprendimas pareiškėjai sukelia neproporcingas ir nepagrįstas pasekmes. UAB „X“ pateikė Paraišką, sumokėjo valstybės rinkliavą, turi Nuomos sutartį, turi VMVT pažymėjimą tam pačiam adresui, o veiklą planuoja registruotose maitinimo paskirties patalpose. Argumentuoja, kad Sprendimas neatitinka proporcingumo principo, nes pasirinkta griežčiausia priemonė – atsisakymas papildyti Licenciją – neįrodžius, kad nebuvo galima taikyti švelnesnių ir labiau individualizuotų veiksmų, pavyzdžiui, paprašyti konkrečių paaiškinimų, atskirti patalpų naudojimą nuo žemės sklypo, lauko terasų, kioskų ar kitų objektų naudojimo klausimų, arba nurodyti aiškiai apibrėžtą pašalintiną trūkumą. Dėl visų šių priežasčių UAB „X“ patiria neigiamas ekonomines pasekmes, nes negali vykdyti suplanuotos veiklos prašomoje prekybos vietoje.

Komisijoje 2026 m. rugpjūčio 12 d. prieš posėdį gauti pareiškėjos rašytiniai paaiškinimai, kuriais grindžiama pareiškėjos pozicija, pabrėžiant, jog atsakovė neturėjo pagrindo atsisakyti papildyti Licenciją, kai pats Pastatas nėra pripažintas savavališkai pastatytu. Sprendime neindividualizuota, koks konkretus išorinis objektas ir koku būdu trukdo vykdyti licencijuojamą veiklą vidaus patalpose.

Posėdžio metu pareiškėjos atstovai prašė tenkinti skundą jame ir rašytiniuose paaiškinimuose nurodytų bei posėdžio metu išsakytų argumentų pagrindu.

Atsakovė Palangos miesto savivaldybės administracija 2026 m. liepos 29 d. pateikė atsiliepimą, kuriuo su pareiškėjos skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Remdamasi LVAT praktika ir Alkoholio kontrolės įstatymo 18 straipsnio 9 dalimi, pabrėžia, kad būtent savivaldybės diskrecija yra spręsti klausimą dėl prekybos alkoholiniais gėrimais vietos apribojimo ar atsisakymo išduoti licenciją verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais. Savivaldybė turi teisę ir atsisakyti papildyti licenciją verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais, pakeičiant prekybos vietą, jeigu tai prieštarauja viešajam interesui.

Akcentuoja, kad skundžiamame Sprendime išsamiai ir argumentuotai motyvuota, kodėl atsisakyta papildyti Licenciją. Atsisakymo pagrindai: 1) Nuomos sutartis, pagal kurią UAB „X“ iš MB „Y“ išsinuomojo (*duomenys neskelbtini*) pastato ir (*duomenys neskelbtini*) žemės sklypo (*duomenys neskelbtini*) Palanga, nebuvo registruota nekilnojamojo turto registre, todėl tokia sutartis negali būti panaudota prieš trečiuosius asmenis; 2) VTPSI nustatė, kad sklype nelegaliai įrengti prekybiniai kioskeliai ir kiti laikini statiniai, skirti komercinei veiklai vykdyti, tačiau jų statyba, bei naudojimas komercinei veiklai vykdyti su Administracija nustatyta tvarka suderinta nėra ir nebuvo, todėl naudotis tokiu statiniu (jo dalimi) draudžiama, įskaitant, bet kokią ūkinę ar kitokią veiklą tokiam statinyje (jo dalyje).

Pažymi, kad kitos paskirties žemės sklypo dalies, kurios naudojimo būdas yra vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų pastatų teritorijos, naudojimas neatitinka Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2024 m. birželio 17 d. įsakymu Nr. DI-199 patvirtintų Žemės naudojimo būdų turinio aprašo nuostatų, nes žemės sklypo dalyje adresu (*duomenys neskelbtini*), Palanga, vykdoma komercinė veikla. Taip pat buvo nustatyta, kad už žemės sklypo adresu (*duomenys neskelbtini*), Palanga (unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*)), ribos, iš R upės pusės, nesuformuotoje valstybinėje žemėje, įrengta betono plytelių kiemo dangos aikštelė, medinė terasa, medinė tvora, o medinės terasos dalyje patenkančioje į nesuformuotą valstybinę žemę, įrengti suolai su medinėmis pertvaromis bei skėčiai nuo saulės, o iš (*duomenys neskelbtini*) pusės už žemės sklypo ribos nesuformuotoje valstybinėje žemėje įrengta medinė terasa ir stiklinė tvorelė. Užimtas ir naudojamas valstybinės žemės plotas – (*duomenys neskelbtini*) m². Todėl žemės sklypo savininkai ir naudotojai šia padaryta veika pažeidė Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 21 straipsnio 7 punktą.

Pabrėžia, kad atsisakymas papildyti Licenciją nėra susijęs su pačios UAB „X“ veikla, o iš esmės tik su jos pasirinktu veiklos vykdymui netinkamu objektu. Licencijuojamos veiklos teisėtumas vertinamas ne tik pagal pareiškėjos statusą, bet ir pagal veiklos vykdymo vietos atitiktį teisės aktų reikalavimams.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 49 straipsnio 9 dalimi, argumentuoja, kad jeigu statinys (jo dalis) yra pastatytas (-a) ar statomas (-a) savavališkai, naudotis tokiu statiniu (jo dalimi) draudžiama, įskaitant, bet kokią ūkinę ar kitokią veiklą tokiam statinyje (jo dalyje). Argumentuoja, jog naudotis ir vykdyti veiklą Pastato dalyje, nesinaudojant žemės sklypu, kuriame įrengti prekybiniai kioskeliai ir kiti laikini statiniai, skirti komercinei veiklai vykdyti, neįmanoma. Iš su Aktu pateiktų nuotraukų galima daryti išvadą, kad ir patekti bei naudotis Pastatu, nesinaudojant minėtais statiniais (ar vienu jų), neįmanoma, nes jis visas glaudžiai apstatytas šiais statiniais ir jokio atskiro įėjimo nėra fiksuota. Todėl mano, kad pareiškėja nepagrįstai siekia atriboti nuomojamas patalpas nuo likusios prekybos vietos infrastruktūros, nors iš VTPSI nustatytų aplinkybių matyti, kad visa teritorija naudojama kaip vientisas komercinės veiklos kompleksas. Pabrėžia, kad VTPSI konstatavo, jog komercinė veikla šiame objekte vykdoma pažeidžiant žemės naudojimo reikalavimus.

Teigia, kad sprendžiant dėl licencijos papildymo, vertinama visa planuojama mažmeninės prekybos alkoholiniais gėrimais vieta ir jos naudojimo teisėtumas, o ne tik atskiros vidaus patalpos. Pabrėžia, kad Sprendimas priimtas įvertinus, kad prekybos vieta funkcionuoja kartu su VTPSI nurodytais statiniais ir teritorijomis, kurių naudojimo teisėtumas kelia pagrįstų abejonių. Akcentuoja, jog licenciją išduodanti institucija neprivalo laukti, kol bus baigti visi su objektu susiję priežiūros ar statybos procesai, jeigu jos turimi oficialių institucijų duomenys sudaro pagrindą manyti, kad planuojama licencijuojama veikla būtų vykdoma nesilaikant teisės aktų reikalavimų. VTPSI nustatyti pažeidimai yra susiję būtent su komercinės veiklos vykdymu ginčo objekte, todėl jų negalima vertinti kaip nuo pareiškėjos planuojamos veiklos visiškai atribotų aplinkybių.

Akcentuoja, kad Nuomos sutarties neįregistravimas NTR nebuvo vienintelis pagrindas atsisakyti papildyti licenciją, nes tai lėmė ir jau anksčiau nurodyti VTPSI Akte nurodyti pažeidimai. Paaiškina, kad duomenų, kad daiktų savininkas A. A. yra davęs sutikimą dėl jam nuosavybės teise priklausančio turto dalies subnuomos, nėra, todėl kyla klausimas dėl to, ar MB „Y“ apskritai galėjo sudaryti subnuomos sutartį. Nurodo, jog CK 6.531 straipsnio 2 dalyje numatyta pareiga įregistruoti viešame registre pastatų, statinių ar įrenginių nuomos sutartis yra imperatyvi norma. Todėl šios pareigos nevykdymas kelia pagrįstų abejonių dėl nuomos santykių išviešinimo ir teisinio aiškumo tretiesiems asmenims, nes ateityje gali kilti įvairių problemų sprendžiant atsakomybės taikymo už teisės pažeidimus, pvz., dėl Lietuvos Respublikos alkoholio kontrolės įstatymo pažeidimų, subjekto.

Pasisakydama dėl skundo argumento, kad kitiems subjektams ginčo objekte buvo išduodamos licencijos, pažymi, kad kiekvieno ūkio subjekto veikla, jam taikytini (ar ne) ribojimai vertintini individualiai, todėl šioje byloje negali būti svarstoma, kodėl kitam ūkio subjektui buvo išduota minėta licencija. Be to, šiems subjektams licencijos buvo išduotos iki VTPSI konstatuotų pažeidimų.

Argumentuoja, jog VMVT pažymėjimas neturi jokios lemiamos įtakos, sprendžiant klausimą dėl Licencijos papildymo.

Mano, kad pareiškėja skunde nepagrįstai tvirtina, kad jai nebuvo nurodyta, kokios konkrečios informacijos trūksta ir kokios objektyvios priežastys lėmė būtinybę pratęsti Paraiškos nagrinėjimo terminą ir iki kokios konkrečios datos šis terminas yra pratęstas. Pareiškėja UAB „X“ 2026 m. birželio 4 d. raštu Nr. (4.48 Mr) D3-2433 buvo informuota, kad nagrinėjant jos pateiktą Paraišką, yra būtina gauti informaciją apie prekybos vietos, esančios (*duomenys neskelbtini*), Palangoje, ir joje vykdomos veiklos atitiktį teisės aktų reikalavimams, dėl ko buvo kreiptasi į VMVT ir VTPSI, prašant pateikti informaciją ir išvadas, reikalingas sprendimui priimti. Taip pat nurodyta, kad gavus prašomą informaciją ir ją įvertinus, sprendimas bus priimtas VAI 10 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka ir terminais.

Paaiškina, jog 2026 m. birželio 16 d. raštu atsakovė informavo UAB „X“, kad pratęsė Paraiškos nagrinėjimo terminą ir nurodė termino pratęsimo priežastis. O gavus informaciją iš VTPSI,

2026 m. liepos 1 d. priėmė skundžiamą aktą. Argumentuoja, kad nustatytas terminas administraciniam sprendimui priimti yra instrukcinio pobūdžio, todėl šio termino pasibaigimas nedaro negaliojančiu administracinio sprendimo, priimto pasibaigus šiam terminui.

Pabrėžia, kad pareiškėjos skundo argumentai nepagrindžia, kad atsakovė veikė nesąžiningai, nepateisinamai delsė, nesant objektyvių priežasčių, ar kitaip vilkino sprendimo priėmimą. Priešingai, ilgesnį sprendimo priėmimo terminą lėmė objektyvios priežastys, todėl konstatuoti atsakovės neveikimo pareiškėjos skundo argumentais nėra pagrindo. Tai, kad pareiškėjos netenkina priimto Sprendimo rezultatas, nedaro jo savaime neteisėtu, nepagrįstu ir naikintinu.

Atsakovė tinkamai informuota apie posėdžio vietą ir laiką, į posėdį atstovas neprisijungė. Atsiliepimu prašė bylą nagrinėti atstovui nedalyvaujant. Vadovaujantis Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – ir IAGNTĮ) 14 straipsnio 6 dalimi, byla išnagrinėta atsakovės atstovui nedalyvaujant.

Skundas tenkintinas iš dalies.

Nagrinėjamos administracinės bylos ginčo dalykas – Palangos miesto savivaldybės administracijos 2026 m. liepos 1 d. sprendimo Nr. (4.48 Mr) D3-2840 „Dėl paraiškos papildyti licenciją verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais“, kuriuo atsisakyta papildyti Licenciją, teisėtumo nustatymas bei įpareigojimo atsakovę papildyti Licenciją pagrįstumo nustatymas.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjai išduota licencija verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais Nr. (17.1)-L1-3631 (minėta, toliau – ir Licencija).

Pareiškėja 2026 m. gegužės 14 d. paraiška dėl licencijos verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais patikslinimo (papildymo) (minėta, toliau – ir Paraiška) kreipėsi į Administraciją, prašydama Licencijoje nurodytą prekybos vietos adresą (*duomenys neskelbtini*), Palanga pakeisti į (*duomenys neskelbtini*), Palanga. Su Paraiška buvo pateikta Nuomos sutartis, pagal kurią MB „Y“ 2026 m. kovo 3 d. Nuomos sutartimi perdavė UAB „X“ laikinai naudotis už užmokestį (*duomenys neskelbtini*) Pastato, t. y. (*duomenys neskelbtini*) m² ploto patalpas, esančias (*duomenys neskelbtini*) (unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*)) ir (*duomenys neskelbtini*) žemės sklypo, t. y. (*duomenys neskelbtini*) aro, esančio (*duomenys neskelbtini*) (unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Taip pat su Paraiška pateiktas valstybės rinkliavos sumokėjimą patvirtinantis dokumentas, patvirtinantis, jog už Licencijos papildymą sumokėta (*duomenys neskelbtini*) Eur.

Nagrinėdama Paraišką, Administracija 2026 m. birželio 16 d. priėmė raštą Nr. (4.48 Mr) D3-2604 „Dėl paraiškos nagrinėjimo termino pratęsimo“ (toliau – ir Raštas), kuriuo informavo pareiškėją, kad Paraiškos nagrinėjimo terminas pratęsiamas, nes iki šiol nėra gauta visa informacija, reikalinga tinkamam faktinių aplinkybių įvertinimui ir teisėtam administraciniam sprendimui priimti.

Pareiškėja, atstovaujama advokato Z. Ž., 2026 m. birželio 21 d. pateikė prašymą (toliau – ir Prašymas), kuriuo prašė priimti administracinį sprendimą dėl Paraiškos, o jeigu sprendimas negali būti priimtas – konkrečiai nurodyti, kokios informacijos ar dokumentų trūksta, kodėl jie būtini ir kokie veiksmai reikalingi iš UAB „X“.

Išnagrinėjusi Paraišką, Administracija priėmė 2026 m. liepos 1 d. sprendimą Nr. (4.48 Mr) D3-2840, kuriuo nurodė, kad UAB „X“ licencija Nr. (*duomenys neskelbtini*) adresu (*duomenys neskelbtini*), Palanga, nebus papildyta (minėta, toliau – ir Sprendimas). Sprendimo teisiniu pagrindu nurodytas Lietuvos Respublikos alkoholio kontrolės įstatymo 18⁴ straipsnio 1 dalies 1 punktas, Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 49 straipsnio 9 dalis. Faktinį pagrindą nurodė aplinkybės dėl: 1) Nuomos sutarties neįregistravimo NTR, todėl tokia sutartis negali būti panaudota prieš trečiuosius asmenis; 2) VTPSI nustatytų faktinių aplinkybių visumos, patvirtinančios, kad sklype nelegaliai įrengti prekybiniai kioskeliai ir kiti laikini statiniai, skirti komercinei veiklai vykdyti, tačiau jų statyba, bei naudojimas komercinei veiklai vykdyti su Administracija nustatyta tvarka suderinta nėra ir nebuvo, todėl naudotis tokiu statiniu (jo dalimi) draudžiama, įskaitant, bet kokią ūkinę ar kitokią veiklą tokiame statinyje (jo dalyje).

Pareiškėja, nesutikdama su Sprendimu, skundu kreipėsi į Komisiją. Pagrindiniai nesutikimo su Sprendimu aspektai: 1) Administracija neindividualizavo, kaip 2025 m. žemės naudojimo

patikrinimo akte nustatyti pažeidimai susiję su UAB „X“ planuojama licencijuojama veikla registruotose maitinimo paskirties patalpose; 2) UAB „X“ nėra VTPSI Akte nurodytas pažeidimo subjektas; 3) Aktas surašytas iki UAB „X“ nuomos santykių ir iki Paraiškos pateikimo; 4) UAB „X“ turi VMVT patvirtinimą maisto tvarkymo veiklai adresu (*duomenys neskelbtini*), Palanga; 5) NTR duomenys patvirtina, kad adresu (*duomenys neskelbtini*) yra įregistruoti maitinimo paskirties pastatai, o Pastatas yra komercinės paskirties grupės, pagrindinė naudojimo paskirtis – maitinimo, baigtumas – 100 procentų; 6) Nuomos sutarties neįregistravimas NTR nėra Sprendime nurodytas ir specialiuoju licencijavimo reguliavimu pagrįstas savarankiškas pagrindas atsisakyti papildyti Licenciją; 7) Administracija abstrakčiai rėmėsi Statybos įstatymo 49 straipsnio 9 dalimi, tačiau nenurodė, kad būtent UAB „X“ nuomojamos patalpos ar pastatas, kuriame planuojama vykdyti licencijuojamą veiklą, būtų savavališkos statybos objektas; 8) Administracija nepaaiškino, kodėl tuo pačiu adresu anksčiau išduotos licencijos nebeteri reikšmės ir kodėl UAB „X“ taikomas kitoks vertinimas; 9) Administracija Rašte nenurodė konkrečios trūkstamos informacijos, tačiau vėliau atsisakymą grindė konkrečiais 2025 m. dokumentais, nepaaiškindama, kada jie buvo gauti ir kodėl pareiškėja apie juos nebuvo aiškiai informuotas termino pratęsimo metu.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – ir VAĮ), Lietuvos Respublikos alkoholio kontrolės įstatymas (minėta, toliau – ir AKĮ, redakcija, galiojusi Paraiškos nagrinėjimo metu nuo 2025 m. birželio 21 d. iki 2026 m. birželio 30 d.), Lietuvos Respublikos statybos įstatymas (minėta, toliau – ir SĮ), Didmeninės ir mažmeninės prekybos alkoholio produktais licencijavimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. gegužės 20 d. nutarimu Nr. 618 „Dėl Didmeninės ir mažmeninės prekybos alkoholio produktais licencijavimo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – ir Taisyklės, redakcija, galiojanti nuo 2023 m. rugpjūčio 1 d.), Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – ir Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklės).

Atsakovė yra viešojo administravimo subjektas, todėl jos veiklai taikytinos VAĮ normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą (1 straipsnis). Vadovaujantis VAĮ 2 straipsnio 10 dalimi, prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus. Administracinės paslaugos samprata VAĮ 2 straipsnio 1 dalyje apibrėžta kaip šio įstatymo nurodyta viešojo administravimo veikla, susijusi su dokumentų išdavimu ar informacijos teikimu. VAĮ 11 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles. Pagal Prašymų ir skundų nagrinėjimo taisyklių 45.1 papunktį, į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti. Pagal VAĮ 19 straipsnio 1 dalies 1 punktą, administracine paslauga yra teisės aktų nustatytų dokumentų, kurių turėjimas patvirtina viešojo administravimo subjekto suteikiamos teisės įgijimą, išdavimas. Taigi, į prašymą papildyti Licenciją, atsakoma suteikiant administracinę paslaugą – papildant Licenciją, arba nurodomos priežastys, kodėl tokia administracinė paslauga negali būti suteikta.

Ginčo atveju, priimtas sprendimas Licencijos nepapildyti, todėl vertintina, ar atsakovė tinkamai taikė teisinį reguliavimą, ar tinkamai išnagrinėjo Paraišką, ar nurodytos pagrįstos ir motyvuotos priežastys Paraiškos netenkinti, ar priimtas Sprendimas atitinka administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus.

LVAT praktikoje konstatuota, kad mažmeninė prekyba alkoholiniais gėrimais yra ūkinė veikla, kuri patenka į Konstitucijos 46 straipsnio 1 dalyje ginamą ūkinės veiklos laisvės sritį. Kita vertus, Konstitucinis Teismas 2004 m. sausio 26 d. nutarime yra konstatavęs, kad, atsižvelgiant į alkoholio produktų, kaip specifinių civilinės apyvartos objektų, darančių neigiamą poveikį žmogaus sveikatai, pobūdį, valstybė gali nustatyti specialų, būtent šio produkto apyvartai skirtą, teisinį reguliavimą. Įstatymų leidėjas turi nustatyti ne tik būtinus reikalavimus, kuriuos turi atitikti ūkio

subjektai, siekiantys gauti licencijas užsiimti didmenine ar mažmenine prekyba alkoholio produktais (kaip ir bet kuria kita licencijuojama veikla), bet ir reikalavimus, kurių turi laikytis tokias licencijas gavę asmenys (žr. Konstitucinio Teismo 2008 m. sausio 21 d. nutarimą). Toks reguliavimas yra įtvirtintas ir Alkoholio kontrolės įstatyme, kuris reguliuoja teisinius santykius, priskirtinus viešajai teisei (žr., pvz., 2021 m. liepos 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1794-525/2021).

AKĮ siekiama užtikrinti viešąjį interesą mažinant alkoholio vartojimą, jo neigiamas pasekmes ir taip apsaugoti asmenų sveikatą. Tokios apsaugos užtikrinimas traktuotinas kaip konstitucinis imperatyvas (žr., pvz., Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2008 m. sausio 21 d. nutarimą). Tačiau minėta, kad Konstitucijos 46 straipsnis įtvirtina ūkinės veiklos laisvę, jos veiksmingas užtikrinimas taip pat laikytinas konstituciniu imperatyvu (žr., pvz., Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2018 m. gegužės 24 d. nutarimą ir jame nurodytą teismų praktiką). Taigi, tarp šių konstitucinių imperatyvų turi būti užtikrinama tinkama pusiausvyra (žr., pvz., LVAT 2018 m. birželio 1 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-1063-858/2018).

Pagal AKĮ 16 straipsnio 3 dalį, mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais leidžiama verstis tik turint licenciją verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais. Licencijas verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais išduoda, papildo, rekvizitus patikslina, apie galimą licencijos galiojimo sustabdymą ar panaikinimą įspėja, licencijos galiojimą sustabdo, licencijos galiojimo sustabdymą ar licencijos galiojimą panaikina atitinkamos savivaldybės meras arba jo įgaliota savivaldybės administracija.

Reikalavimai asmenims, siekiantiems gauti licenciją, leidimų rūšys ir jų išdavimo tvarka, reikalavimai asmenims, siekiantiems gauti leidimą, atsisakymas išduoti licenciją ir leidimą ir licencijuojamos veiklos sąlygos reglamentuojamos AKĮ IV skirsnyje.

Atsisakymo išduoti licenciją pagrindai reglamentuojami AKĮ 18⁴ straipsnyje, kurio 1 dalyje reglamentuojami atvejai, kada licencijos verstis alkoholio produktų gamyba, verstis didmenine prekyba jais ar mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais neišduodamos: 1) licencijos prašytojas pateikia ne visus reikiamus, neteisingai užpildytus dokumentus ir neįvykdo licencijas išduodančios institucijos reikalavimo pateikti trūkstamus dokumentus ar ištaisyti juose esančius trūkumus; 2) licencijos prašytojas neatitinka šio Įstatymo 18¹ straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų; 3) licencijos prašytojas nesumoka už licencijos išdavimą nustatytos valstybės rinkliavos. Skundžiamo Sprendimo teisiniu pagrindu nurodytas AKĮ 18⁴ straipsnio 1 dalies 1 punktas, vadinasi atsakovė sprendė, jog pareiškėja, siekdama papildyti Licenciją dėl vietos, pateikė ne visus reikiamus, neteisingai užpildytus dokumentus ir neįvykdė licencijas išduodančios institucijos reikalavimo pateikti trūkstamus dokumentus ar ištaisyti juose esančius trūkumus. Taip pat AKĮ 18⁴ straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatyti kiti atvejai, kada licencijos neišduodamos.

Pagal Taisyklių 6 punktą, licencijas verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais išduoda, papildo, jų rekvizitus patikslina, apie galimą licencijų galiojimo sustabdymą ar licencijų galiojimo panaikinimą įspėja, licencijų galiojimą sustabdo, licencijų galiojimo sustabdymą ar licencijų galiojimą panaikina savivaldybės meras arba jo įgaliota savivaldybės administracija, vadovaudamasi AKĮ ir Taisyklėmis.

Licenciją išduodanti institucija, gavusi įmonės ar Europos juridinio asmens ar jo filialo (toliau kartu – licencijos prašytojas) paraišką išduoti licenciją: kreipiasi į Valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą, prašydami pateikti informaciją, ar licencijos prašytojui yra įsiteisėjusių Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nutarimų dėl nuobaudos skyrimo už alkoholinių gėrimų be banderolių neteisėtą laikymą, gabenimą ar pardavimą (7.1.5 papunktis); patikrina, ar licenciją išduodančioje institucijoje negauta Taisyklių 50 punkte nurodytų valstybinės priežiūros ir teisėsaugos institucijų pranešimų, nustatytų Taisyklių 51 punkte, taip pat ar licencijos prašytojas yra registruotas maisto tvarkymo subjektas (išskyrus atvejus, kai įmonė pateikia paraišką gauti Taisyklių 4.2 ir 4.4 papunkčiuose nurodytas licencijas) (7.2 papunktis); patikrina licencijos prašytojo registravimo faktą patvirtinančius ir kitus jo registravimo duomenis (licencijos turėtojo pavadinimą, teisinę formą, kodą, buveinę) (7.3 papunktis).

Taisyklių 23 punkte nustatyta, kokius dokumentus turi pateikti licencijos prašytojas merui ar savivaldybės administracijai: 23.1. motyvuotą paraišką, kurioje nurodomi šie duomenys: licencijos

prašytojo pavadinimas, teisinė forma, kodas, buveinė, telefono numeris, elektroninio pašto adresas (jeigu licencijos prašytojas jį turi), licencijos prašytojo vadovų vardai, pavardės ir asmens kodai arba gimimo datos, jeigu vadovai neturi asmens kodų, komercinės ūkinės veiklos, kuria verstis prašoma licencijos, rūšis, prekybos alkoholiniais gėrimais laikas, vieta (jos adresas ir pavadinimas, laivo, orlaivio, traukinio pavadinimas ir registravimo numeris), alkoholinių gėrimų pardavimo būdas, licencijos prašytojo veiklos rūšis (prekyba ar viešasis maitinimas), sandėlių, kuriuose bus laikomi ir iš kurių bus skirstomi alkoholiniai gėrimai, adresai; jeigu norima įsigyti licenciją verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais neapmuitinamoje parduotuvėje ar specialiojoje prekybos vietoje, tai turi būti nurodoma paraiškoje <...>.

Pagal Taisyklių 25 punktą, licenciją išduodanti institucija, patikrinusi licencijos prašytojo paraišką išduoti licenciją ir nustačiusi, kad paraiška neviseiškai ar neteisingai užpildyta arba joje pateikti neteisingi duomenys, arba pateikti ne visi dokumentai, kurių reikia licencijai išduoti, arba jie neatitinka dokumentams keliamų reikalavimų, ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šios paraiškos ir dokumentų gavimo praneša raštu (elektroninėmis priemonėmis (jeigu licencijos prašytojas paraiškoje yra nurodęs savo elektroninio pašto adresą) arba registruotu laišku) apie tai licencijos prašytojui ir nustato ne trumpesnę kaip 5 darbo dienų terminą patikslintai paraiškai išduoti licenciją ir (ar) trūkstamiems arba patikslintiems dokumentams pateikti. Licencijos prašytojas turi ištaisyti trūkumus per licenciją išduodančios institucijos nustatytą terminą ir pateikti patikslintą paraišką išduoti licenciją ir (ar) trūkstamus arba patikslintus dokumentus.

Pagal Taisyklių 26 punktą, licencijos prašytojui licencija turi būti išduota per 30 dienų nuo dokumentų, kurių reikia licencijai išduoti, gavimo. Jeigu pateikti ne visi, neviseiškai, neteisingai užpildyti dokumentai arba jie neatitinka dokumentams keliamų reikalavimų, arba pateikti neteisingi duomenys, terminas skaičiuojamas nuo visų arba papildytų (patikslintų) dokumentų gavimo dienos.

Licencijos neišduodamos Alkoholio kontrolės įstatymo 18⁴ straipsnio 1, 3 ir 4 dalyse nustatytais atvejais (Taisyklių 33 punktas).

Sistemiškai įvertinus nurodytą teisinį reguliavimą, sprendina, kad licenciją išduodantis subjektas atsisako išduoti licenciją / patikslinti licenciją, kai licencijos prašytojas pateikia ne visus reikiamus, neteisingai užpildytus dokumentus ir neįvykdo licencijas išduodančios institucijos reikalavimo pateikti trūkstamus dokumentus ar ištaisyti juose esančius trūkumus. Šis savarankiškas licencijos atsisakymo išdavimo pagrindas suponuoja, jog licenciją prašančiam subjektui turi būti aiškiai nustatomas terminas aukščiau nurodytiems dokumentams pateikti.

Nagrinėjamoje byloje nenustatyta, kad atsakovė pareiškėjai būtų teikusi raštą dėl trūkstamų dokumentų pateikimo, nustatydamą konkretų terminą dokumentams pateikti pagal Taisyklių 25 punktą, todėl darytina išvada, jog Sprendime nurodytas teisinis reguliavimas taikytas neteisingai ir jis nesusietas su nustatytais faktinėmis aplinkybėmis.

Antrasis Sprendimo teisinis pagrindas nurodytas SĮ 49 straipsnio 9 dalis, pagal kurią – jeigu statinys (jo dalis) yra pastatytas (-a) ar statomas (-a) savavališkai, naudotis tokiu statiniu (jo dalimi) draudžiama, įskaitant bet kokią ūkinę ar kitokią veiklą tokiam statinyje (jo dalyje).

Pagal NTR duomenų bazės išrašą, pastatas – vasaros kavinė, unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*, esantis Palanga, *(duomenys neskelbtini)*, kurios pagrindinė naudojimo paskirtis – maitinimo, nuosavybės teise priklauso A. A. *(duomenys neskelbtini)* ir D. D. *(duomenys neskelbtini)*, kaip juridinis faktas įregistruotas nuomos sutarties sudarymas su MB „Y“. Žemės sklypas, unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*, esantis Palanga, *(duomenys neskelbtini)*, naudojimo paskirtis – kita, naudojimo būdas – mažiaaukščių gyvenamųjų namų statybos, nuosavybės teise priklauso A. A. *(duomenys neskelbtini)* dalis) ir kitiems savininkams. Kaip juridinis faktas įregistruotas nuomos sutarties sudarymas dėl *(duomenys neskelbtini)* dalies žemės sklypo su UAB „Y“.

Pareiškėjos į bylą pateikta Nuomos sutartis, sudaryta tarp MB „Y“ ir UAB „X“ 2026 m. kovo 3 d., pagal kurią nuomotojas perdavė laikinai naudotis už užmokestį *(duomenys neskelbtini)* Pastato nuomininkui, t. y. *(duomenys neskelbtini)* m² ploto patalpas, esančias *(duomenys neskelbtini)* (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*) ir *(duomenys neskelbtini)* žemės sklypo, t. y. *(duomenys neskelbtini)* aro, esančio *(duomenys neskelbtini)* (unikalus Nr. *(duomenys neskelbtini)*) nėra registruota viešajame registre, todėl atsakovė galėjo atsižvelgti į CK 6.531, 6.547 straipsnio nuostatas.

Tačiau Komisijos vertinimu, šis pagrindas nėra savarankiškas pagrindas netenkinti Paraiškos, o nurodyti motyvai dėl Paraiškos netenkinimo šiuo aspektu nėra pakankami. Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėja į bylą pateikė Pastato savininko 2026 m. kovo 3 d. sutikimą, o atsakovė pati neprašė jokių papildomų dokumentų pateikti iš pareiškėjos (nei nustatytu terminu pateikti Pastato savininko sutikimą, nei įregistruoti Sutartį viešajame registre).

Byloje taip pat nustatyta, kad atsakovė gavo iš VTPSI dokumentus, kurie patvirtina, jog žemės sklypo savininkui duotas Privalomasis nurodymas atlaisvinti užimtą ir naudojamą valstybinę žemę, iš žemės sklypo pusės, besiribojančios su R. upe, pašalinti nesuformuotoje valstybinėje žemėje įrengtą betono plytelių kiemo dangos aikštelės dalį, neaiškios kilmės funkcinės paskirties statinius. Patikrinimo metu taip pat nustatyta, kad UAB „O“, naudodamasi žemės sklypo dalimi, komercinėms veikloms vykdyti pažeidė ŽĮ 21 straipsnio 1 punkto nuostatas, o žemės sklypo savininkai pažeidė ŽĮ 21 straipsnio 7 punktą.

Akto duomenys patvirtina, kad patikrinimo metu, tikrinant, ar objektas naudojamas pagal pagrindinę žemės naudojimo paskirtį ir būdą, nustatyta, kad vykdoma komercinė veikla, kurią vykdo maitinimo paslaugas teikiantys subjektai. Nustatyta, kad žemės sklypas naudojamas ne pagal pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, nes vienbučių ir dvibučių gyvenamųjų pastatų teritorijos naudojimo būdas neskirtas komercinės veiklos vykdymui. Taip pat patikrinimo metu konstatuota, kad užimtas ir naudojamas valstybinės žemės plotas – (*duomenys neskelbtini*) m². Pažymėtina, kad byloje nėra duomenų, jog būtų surašyti savavališkos statybos aktai.

Atsakovė sprendė, kad dalis, ar visi laikini statiniai, esantys (*duomenys neskelbtini*), Palanga, yra pastatyti nelegaliai, nei jų statyba nei naudojimas komercinei veiklai vykdyti su Administracija nustatyta tvarka nebuvo suderinti.

Pasisakant dėl Sprendime nurodytų aukščiau paminėtų argumentų, sutiktina su pareiškėjos motyvais, jog atsakovė neindividualizavo, kaip šios aplinkybės dėl žemės sklypo savavališko užėmimo, buvusių naudotojų ir žemės sklypo savininko padarytų pažeidimų, nesant nustato savavališkos Pastato ar jo dalies statybos faktui, yra susijusios su UAB „X“ siekiu papildyti Licenciją. Nuomos sutartis ir Paraiška pateikti po Akto ir Privalomojo nurodymo surašymo, todėl atsakovei kilo pareiga pagrįsti, kaip šie nustatyti pažeidimai riboja pareiškėjos ūkinės veiklos laisvę.

Atsiliepime į skundą atsakovė argumentavo, kad atsisakymas papildyti Licenciją nėra susijęs su UAB „X“ veikla, o susijęs su pasirinktu veiklos vykdymui netinkamu objektu, nes licencijuojamos veiklos teisėtumas vertinamas ir pagal veiklos vykdymo vietos atitiktį teisės aktų reikalavimams. Be to, savivaldybė turi teisę atsisakyti papildyti Licenciją, jei tai prieštarauja viešajam interesui. Atsakovė taip pat argumentavo, kad naudotis ir vykdyti veiklą Pastato dalyje, nesinaudojant žemės sklypu, kuriame įrengti prekybiniai kioskeliai ir laikini statiniai, skirti komercinei veiklai vykdyti, neįmanoma. Atsakovė sprendė, kad naudotis Pastato dalimi, nesinaudojant bent dalimi laikinų statinių, kurių statyba ir naudojimas komercinei veiklai vykdyti su Administracija nustatyta tvarka nebuvo suderinti, nėra įmanoma. Komisija atkreipia dėmesį, jog vadovaujantis LVAT praktika, administracinio akto priėmimo motyvai pagal įstatymą privalo būti nurodomi pačiame administraciniame akte. Skundžiamo sprendimo priėmimo motyvų nurodymas teismo (šiuo atveju, Komisijos) proceso metu neturi būti vertinamas ir nedaro įtakos nemotyvuoto sprendimo teisėtumui (pvz., LVAT 2013 m. birželio 13 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-940/2013; 2015 m. sausio 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1-502/2015; 2025 m. spalio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2464-821/2025). Priešingai vertinant, būtų pažeistos pareiškėjo teisės į gynybą (žr., pvz., LVAT 2011 m. lapkričio 2 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A²⁶¹-2692/2011). Individualaus administracinio akto motyvų nenurodymas pačiame akte ir jų papildymas ginčą nagrinėjant teisme (Komisijoje) iš principo nėra toleruotini, nes kliudo suinteresuotam asmeniui pasirinkti būdus bei priemones dėl savo teisių ar interesų gynimo. Teisės aktai nenustato nei teisės, nei pareigos skundžiamo akto motyvacijos trūkumus šalinti ar motyvus sukurti administracinį ginčą nagrinėjantiems subjektams (LVAT 2023 m. vasario 22 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-105-502/2023). Nagrinėjamu atveju, atsakovės atsiliepime nurodyti papildomi motyvai, kurie nebuvo nurodyti Sprendime, Komisijos nebus vertinami.

Komisijos vertinimu, ginčijamo Sprendimo motyvuojamąją dalį sudaro tik Akte ir Privalomajame nurodyme konstatuotų faktinių aplinkybių citavimas, nepateikiant atsakovės vertinimo dėl nurodytų aplinkybių vertinimo pareiškėjos atžvilgiu. Bendro pobūdžio teisės normų nuostatos (AKĮ ir SJ) nesusietos su nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis, o specialus teisinis reguliavimas – AKĮ, nebuvo teisingai pritaikytas.

Apibendrinant tai, kas išdėstyta, spręstina, jog Sprendime nurodytas vien Akto ir Privalomojo nurodymo surašymas, Nuomos sutarties neįregistravimas viešajame registre, nelaikytini pakankamais teisiniais motyvais Paraiškos netenkinimui.

Pasisakant dėl atsakovės diskrecijos teisės pakeisti Licenciją, pažymėtina, jog viešojo administravimo subjektų diskrecijos teisė nėra absoliuti. LVAT yra konstatavęs, kad viešojoje teisėje veikiančios valstybės institucijos diskrecijos teisę realizuoja įstatymų apimtyje, todėl priimdamos sprendimus, kuriais atsisakoma realizuoti tam tikrą teisę, savo sprendimus jos privalo motyvuoti ir paremti atitinkamomis teisės normomis (žr., pvz., 2021 m. kovo 17 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2557-756/2021). Todėl atsakovei realizuojant diskrecijos teisę netenkinti Paraiškos pakeisti Licencijos vietą, toks atsisakymas privalo būti atitinkamai motyvuotas.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktai nustato, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės bei administracinio sprendimo motyvai. Ši teisės norma LVAT praktikoje siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., 2008 m. birželio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-700/2008, 2009 m. balandžio 2 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-422/2009). Esminė individualaus administracinio akto pagrįstumo sąlyga yra ta, jog jame turi būti nustatytos ne pavienės faktinės aplinkybės, o juridinių faktų visetas, būtinas ir pakankamas atitinkamai teisės normai taikyti (žr., pvz., 2012 m. liepos 20 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵²⁰-2294/2012; 2015 m. vasario 18 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-398-442/2015). Akte turėtų būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą (pvz., 2009 m. kovo 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-420/2009; 2014 m. kovo 19 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-662-839/14; 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-822-1440/2014; 2014 m. kovo 25 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-997/2014, LVAT biuletenis Nr. 25, 2014, 130–142 p.). Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar tai darant tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo (pvz., LVAT 2014 m. gruodžio 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-822-1440-14). Vertinant individualaus administracinio akto atitikimą motyvuotumo imperatyvui, tam tikrais atvejais administracinis aktas gali būti pripažįstamas visiškai nemotyvuotu. Visiškas motyvų nebuvimas pats savaime yra pagrindas panaikinti administracinį aktą, neanalizuojant kitų su tuo susijusių aplinkybių (pvz., motyvų, kuriais viešojo administravimo subjektas grindžia administracinį aktą, kai kyla ginčas teisme) (pvz., LVAT 2014 m. rugsėjo 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-858-47/2014; 2015 m. kovo 26 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-1069-502/2015). Vis dėlto, kai nėra pagrindo atitinkamą individualų administracinį aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju, sprendamas dėl tokio akto atitikties pastarosios įstatymo nuostatos reikalavimams, teismas privalo *ad hoc* įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti atitinkamų visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galimai) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Šis vertinimas turi būti atliekamas individualaus administracinio akto adresato požiūriu, tai yra, būtent to, kuris turi teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir

kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas, be kita ko, atsižvelgiant ir į pastarajam asmeniui žinomas aplinkybes, lėmusias konkretaus sprendimo priėmimą (pvz., LVAT 2011 m. birželio 27 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-556-336/2011; 2014 m. rugpjūčio 28 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-492-1205/2014).

Komisija, įvertinusi skundžiamo Sprendimo teisinį ir faktinį pagrindimą bei pateiktą motyvaciją netenkinti Paraiškos, daro išvadą, kad motyvacijos trūkumai yra esminiai. Be kita ko, netinkamai taikytas Sprendime nurodytas specialus teisinis reguliavimas – AKĮ 18⁴ straipsnio 1 dalies 1 punktas. Spręstina, jog atsakovė neatliko visapusiško faktinių aplinkybių vertinimo, netinkamai taikė teisės normas. Sprendimas priimtas nesilaikant gero administravimo, objektyvumo, proporcingumo principų, nėra tinkamai motyvuotas, todėl tai akivaizdžiai nesuderinama su VAI reikalavimais.

Pasisakant dėl pareiškėjos teikto įrodymo – VMVT pažymos, ir termino administraciniam sprendimui priimti, Komisija pritaria atsakovės pozicijai, jog VMVT pažyma neeliminuoja atsakovės pareigos visapusiškai įvertinti Licencijos pakeitimo sąlygas, o VMVT pažyma yra privalomas dokumentas verstis pareiškėjai licencijuojama veikla ir neturi esminės įtakos sprendžiant dėl Licencijos keitimo. Taip pat sutiktina su atsakovės pozicija, jog nustatytas terminas administraciniam sprendimui priimti yra instrukcinio pobūdžio, todėl šio termino pasibaigimas nedaro negaliojančiu administracinio sprendimo, priimto pasibaigus šiam terminui, vien šiuo pagrindu. Todėl termino praleidimas nevertinamas kaip esminis procedūrinis pažeidimas, nagrinėjant Paraišką.

Įvertinus bylos rašytinius įrodymus bei proceso metu išsakytus pareiškėjos atstovų argumentus, atsiliepiamo motyvus, Komisija sprendžia, kad pareiškėjos Paraiška buvo išnagrinėta netinkamai. Aukščiau nurodyti Sprendimo trūkumai yra esminiai. Esant nurodytoms aplinkybėms Komisija daro išvadą, kad Palangos miesto savivaldybės administracijos 2026 m. liepos 1 d. sprendimas Nr. (4.48 Mr) D3-2840 „Dėl paraiškos papildyti licenciją verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais“ neatitinka pagrindinių VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktų reikalavimų, todėl naikintinas.

Pareiškėja išvestiniu skundo reikalavimu prašo įpareigoti Administraciją papildyti UAB „Vebrana“ Licenciją, įrašant naują prekybos vietos adresą – J. Basanavičiaus g. 38, Palanga. Atkreiptinas dėmesys, kad Komisija nėra viešojo administravimo institucija ir neatlieka viešojo administravimo atitinkamoje srityje, dėl to negali įpareigoti viešojo administravimo subjekto priimti konkretaus turinio administracinį sprendimą ar už viešojo administravimo subjekto priimti sprendimą, o gali tik pavesti iš naujo atlikti veiksmus, kurie pripažinti atliktais netinkamai (LVAT 2022 m. vasario 17 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-103-756/2022; 2020 m. vasario 26 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-169-624/2020 ir kt.). Komisija tik vertina viešojo administravimo subjekto atliktų arba neatliktų veiksmų teisėtumą. Kadangi byloje nustatyta, kad Paraiška išnagrinėta netinkamai, panaikinus skundžiamą Sprendimą, konkrečiu atveju atkuriamą buvusi iki ginčijamo akto priėmimo padėtis, todėl Administracijai kyla pareiga išnagrinėti pareiškėjos Paraišką ir pateikti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą. Nurodyti konkrečių būdų, kaip turi būti išspręstas ginčo klausimas, įpareigoti instituciją priimti konkretaus turinio sprendimą, Komisija negali, todėl pareiškėjos išvestinis skundo reikalavimas atmestinas kaip nepagrįstas.

LVAT praktikoje yra konstatuota, jog teismo sprendimas (atitinkamai ir Komisijos sprendimas), kuriuo buvo panaikintas viešojo administravimo subjekto priimtas aktas dėl to, kad jame nėra aiškūs jo priėmimo motyvai, nereiškia, jog viešojo administravimo subjektas yra įpareigojamas priimti priešingą sprendimą – šiuo atveju viešojo administravimo subjektas gali priimti bet kokią sprendimą (ir tokį patį, koks buvo priimtas anksčiau), tačiau jame turi būti aiškiai nurodyti tokio sprendimo priėmimo motyvai (pvz., LVAT 2018 m. gruodžio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1240-556/2018 ir kt.).

Likusieji ginčo šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturintys lemiamos juridinės reikšmės kilusio ginčo išsprendimui, todėl detaliau nedėstyti ir neanalizuotini.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktais, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „X“ skundą tenkinti iš dalies.

Panaikinti Palangos miesto savivaldybės administracijos 2026 m. liepos 1 d. sprendimą Nr. (4.48 Mr) D3-2840 „Dėl paraiškos papildyti licenciją verstis mažmenine prekyba alkoholiniais gėrimais“.

Kitą skundo dalį atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Laura Bernikienė

Komisijos nariai

Marina Adomaitė

Evaldas Ambrozaitis